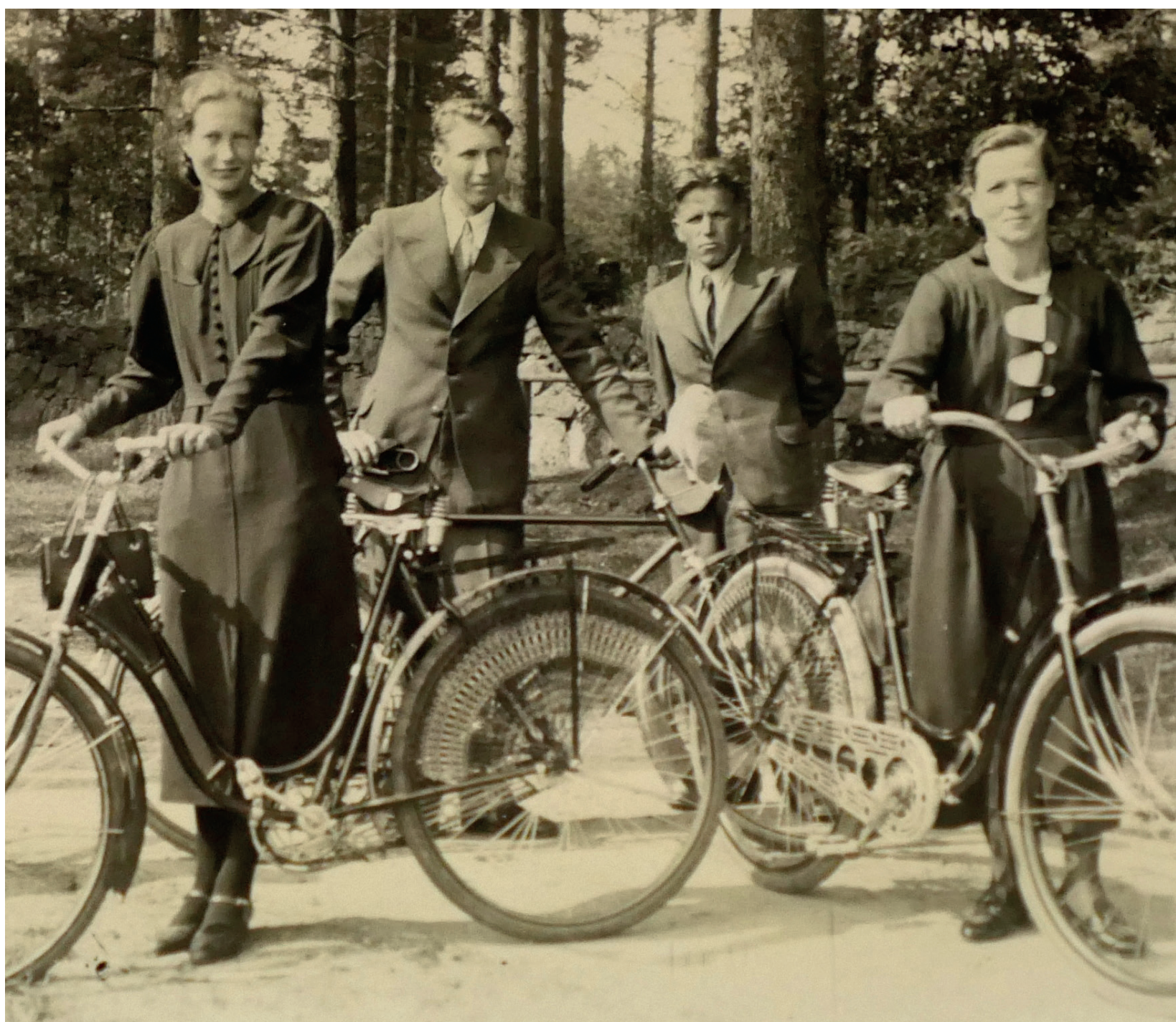

Kirvun

INKILÄN

juhannus 2019

Sunnuntaiaamuna

On kesän kirkas huomen
ja suvi sunnuntin.
Ei liiku lehti tuomen,
on lintunenkin vait.

Vienosti kukkii pellot,
ja vaarat vihannoi
ja hartaast' aamukellot
vain rauhaa, rauhaa soi.

Kuin pyhain juhlasaatto
käy soinnut yli maan.
Tää on kuin päivän aatto
sen suuren autuaan.

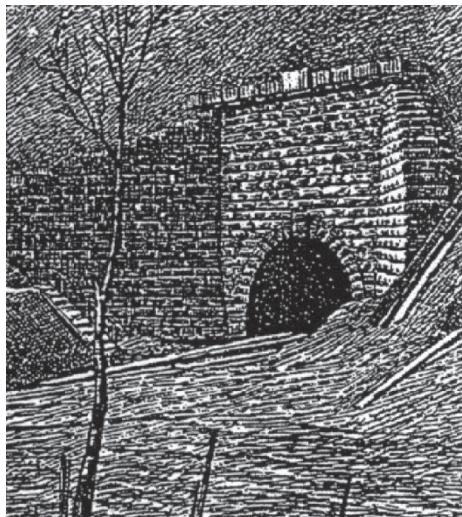
Se luopi tyynen mielen
väreilyyn hiljaiseen.
Saa sanattomaks' kielen
ja silmään kyneleen.

Ja harras, pyhä kaipuu
niin valtaa sydämen.
Se rukoukseen vaipuu
luo Herran kaihoten.

Sanat Simo Korpela (1863-1936), sävel Bruno Hjalmar Backman (1882-1935)

Kansikuvan ottajasta ja henkilöistä ei ole tietoa. Tiedätkö Sinä, keitä kuvassa on? Kerro tietosi os. hannele.inkinen@kolumbus.fi tai Hannele Inkinen, Puotilantie 1 i 49, 00910 Helsinki.

Inkilä

N:o 70

2019 kesäkuu

Helsinki 10.06.2019

Rakkaat kyläläiseni!

Kesä on vasta aluillaan, mutta kotona Karjalassa on ehditty käydä jo moneen kertaan. Mukana matkoilla on ollut ihan ensikertalaisia ja niitä, joiden passi on jo täynnä leimoja. On tutustuttu uusiin paikkoihin, Kirvun eri kolkkiin ja raavittu sitä tuttua kirkonmäkeä. Monia matkoja on vielä tulossa ja jännitystä ilmassa, kun rajaa lähestytään. Koskaanhan ei voi tietää, mennäänkö rajasta yli heittäen vartissa vai istuskellaanko siellä tunnista toiseen.

Kotikylämatkoilla hauskinta on varmaan kuitenkin tuttujen tapaaminen ja uusiin ihmisiin tutustuminen. Meillä kaikilla on se yhteinen nimittäjä, että juuremme ovat Inkilässä tai muualla Kirvussa. Bussissa istutaan kylki kyljessä, jutellaan, laulellaan, torkutaan. Ollaan yhteisöllisesti yhdessä. Mis teijä talo ol? Olko siun isä se ja se? Oot sie monta kertaa käynt?

Tässä lehdessä kerrotaan Kirvun murteella erään koiran tarinaa, nykykielellä minulle uuden tuttavuuden Lietlahden ja sen luontokeskuksen tarinaa, Urhon ja Heikin tarinaa... Tarinoita yhteisölle, muistia meille kaikille.

Vähitellen tutustumme myös nykyasukkaiisiin, niihin, jotka asuvat kodeissamme tai jotka ovat rakentaneet itse kodin entisiin kyliimme. Kas kummaa, he ovat ihan tavallisia ja mukaviakin ihmisiä. Uusia jäseniä yhteisöön. - He voivat olla myös niitä meidän taksikuskejamme, joilla on nyt vähän lähtenyt mopo käsistä hinnoittelun suhteen. Eivät taida helposti päästä yhteisöön.

Lietlahden luontokeskuksen isäntäväki on kokenut saman kuin karjalaiset: menettivät Neuvosto-Latviassa maatilansa. Kun Neuvostoliitto kaatui, he olisivat olleet oikeutettuja saamaan maatilankin takaisin. Mutta kymmenien neuvostovuosien aikana ei rahaa ollut kertynyt sitä vertaa, että olisivat voineet kuvitella kunnostavansa talot ja tilat asetetussa määrääjassa. He joutuivat luopumaan... Siksi he ymmärtävät meitä ja me heitä.

Muistakaa hankkia se rajavyöhykelupa!

Lämpimin terveisin **Inkisen kaupan Hannele**

Rengasmatkalla TOUKOKUISESSA LIETLAHDESSA

Kesän 2019 ”kivijalkasafarikausi ” avattiin virallisesti toukokuun ensimmäisenä viikonloppuna. Kirvu vuoden 1944 jälkeen –projektitiimi vieraili Lietlahdessa ja haastatteli alueelle nousseen kiipeilykeskuksen isäntäpariskuntaa Olga ja Jan Grazhulisia. Olga ja Jan asuvat ja työskentelevät talvet Pietarissa ja kesän saapuessa muuttavat muuttolintusten lailla Lietlahden rauhaan.

Saimme viime vuonna tietoomme, että Lietlahden upeissa maisemissa harrastetaan vapaakiipeilyä. Tarkemmin siis: kiivetään kallioseinämiä ylös käyttäen vain käsiä, jalkoja ja kallion luonnollisia otekohtia. Lietlahden kallioaines on erityisen sopiva kiipeilyyn. Lajin harrastajia vierailee Lietlahdessa aina ulkomaita myöten.

Pieni museo tuloillaan

Olga ja Jan ovat keränneet alueelta löytyneitä vanhoja Suomen aikaisia kodin tykötarpeita aikeenaan perustaa alueelle pieni kotiseutumuseo. Kaikesta tästä kirjoitamme lisää, kun projektimme etenee ja tuloksia aletaan julkaista.

Lietlahti sijaitsee Kirvun länsipuolella, hyvin lähellä Venäjän ja Suomen rajaa. Aikaa säästääksemme ajoimme kylään Enson kautta. Kirvun kirkolta kylään on matkaa reittivalinnasta riippuen 10-14 kilometriä. Edellisenä päivänä Itä-Suomessa satoi sankasti lunta. Jännitystä oli siis ilmassa, kun kesärenkailla suhasimme pieniä hiekkateitä keskellä ei mitään. Pikkutiet olivat kuitenkin ajettavassa

kunnossa, vain pari ikävämpää lumista kohta sai meidät mietteleäiksi, mutta hyvin kaikesta selvitettiin.

Esiäidin jäljillä

Lietlahti oli aikoinaan 27 taloa käsittävä kylä. Kylässä ei neuvostoaikana asunut ketään, vaan talot oli purettu isompien kylien rakennustarpeiksi ja polttopuiksi. Taloista on jäljellä vain kivijalat. Nyt kylässä komeilee yksi uusi pytinki, nimittäin kolmikerroksinen hirsitalo, jossa parhaimmillaan majoittuu 30 kiipeilijää. Sähköä saadaan aggregaatilla, mutta minkäänlaista lämmitystä ei talossa ole. Hirsilinna sijaitsee isoisoäitini Maria Juhontytär Reimin, os. Hämäläinen, synnyinkodin tontilla. Itse kotitalosta on jäljellä enää kivijalka, maakellari ja navetan valetut seinät. Sovimme jo viime syksynä tapaamisajankohdaksi toukokuun alun. Vastaanotto oli erittäin lämmin ja meitä kestittiin hyvin. Jan esitteli meille kylän talojen paikat, kiipeilykalliot ja tietenkin pääsimme kallion laelta ihailemaan maisemia. Läsä oli myös nuorempaa venäläistä sukupolvea, niitä kiipeilyn harrastajia. Olivat laittamassa paikkoja kuntoon alkavaa kiipeilykautta varten.

Rajavartioston juttusilla

Vällyjen alla kylmässä vietetyn yön jälkeen jatkoimme matkaamme Tietävälän kautta Kirvun kirkolle. Ihailimme Tietävälässä paria komeaa valtoimenaan kuohuvaa koskea, eksyimme liian lähelle radiomastoa ja saimme tietenkin peräämme rajavartioston. Kohtaaminen tapahtui hyvässä hengessä,

Kuvassa vasemmalta Heikki Jääskeläinen, Helena Ryyänen, Jan Grazhulis, Teija Sipiläinen, Olga Grazhulis, Hannele Inkinen ja Raimo Niukkanen, tärkeimpänä Gerda-koiruli.

olimmehan luvallisesti liikkeellä ja kaikkien paperit kunnossa. Tiesittekö muuten, että rajavyöhykkeellä kuvaaminen on kielletty!

Matka jatkui ja jatkui ja paikoitellen tie muuttui yhdeksi isoksi vesilätäköksi, kunnes taas parani. Saavuimme vihdoin uudelle hautausmaalle ja jatkoimme siitä tuttua reittiä kirkolle. Kirkolla keräsimme talven jäljiltä roskia pussiin ja totesimme kirkkopihalla olleen, paikalleen kuivuneen havupuun rumiluksen kaadetuksi. Tarkempi tutkimus osoitti puun olleen täysin laho.

Sairalassa jo odotetaan

Sittenpä matkamme jatkui kohti uusia seikkailuja, sillä pörhäsimme autollamme reitesti Sairalan opiston porteista sisään ja tutkimme hetken aluetta. Kaikki näytti olevan samassa tilassa, kuin vuosia sitten opistolla

vieraillessamme. Kaikki vähintäänkin yhtä rempallaan. Rauhasa saimme pihapiirissä kierrellä.

Opistolta jatkoimme Sairalan Osuuskaupalle suklaakonvehteja kotiinviemisiksi hankkimaan. Teille kaikille terveisiä kaupan tädiltä. Hän jo kovasti odottaa teitä, kesän matkalaisia, kauppoille. Kaupalta siirryimme Sairalan kahvilaan, jossa joimme tsaijut ja söimme suolaista pirogasta. Vielä pieni ajelukierros Sairalassa; kävimme katsomassa lähempää sota-aikana kaatuneiden säilytyspaikkana olleen Kososen navetan ja tutkimassa, onko Kososen arboretumista mitää jäljellä. Navetta on iso kuin mikä ja edelleen erittäin ryhdikäs rakennus. Siitä sitten kotiin ja rajan yli ennätysajassa.

Teija Sipiläinen

Tervetuloa viettämään yhteistä

INKILÄ-SAIRALA
-kyläpäivää

lauantaina 24.8.2019 klo 12.00

*Kärkölen seurakuntakeskus
Sammalistentie 1, Järvelä*

*Kukkatervehdyksen lähettäminen
Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä*

Ruokailu ja haastelua

Ohjelmassa mm.

Tervetuloitovotus
Hiljainen hetki
Yhteislaulua
Kyläkokous
Näytelmä
Kohvit

Arpajaiset (pienet arpajaispalkinnot tervetulleita)

Inkilän kylätoimikunta

Lipun hinta 25 €

Kirvu vuoden 1944 jälkeen -hanke

URHO KUISMA

on odotettu vieras Inkilässä

Tatjana, Sergei, Darja ja Urho yhteisellä kotipihallaan 26.5.2019. Tatjana ja Sergei haastateltiin samalla Kirvu vuoden 1944 jälkeen -hankkeen tarinoihin.

Urho Kuisman kotitalon paikalla nyt asuvat Tatjana ja Sergei Tsytssov ottivat toukokuussa Urhon halaten vastaan. Näin he ovat tehneet jo kolmenkymmenen vuoden ajan. Ensimmäisen kerran Urho kävi Kirvussa ja kotikylässään Inkilässä 22.9.1989.

Sairalalaisten ja inkiläläisten ensimmäisestä, silloin laittomasta kotiseutumatkasta on Urhon sisko Anna-Liisa Kuisma kirjoittanut, miten kylänäkymät olivat lähes viidessä vuosikymmenessä muuttuneet. Kirjoitus on julkaistu Muistojen Inkilä -kirjan uuden laitoksen sivulla 7.

Urho kertoo samasta vierailusta:

”Menimme kotipihaan. Pihan uudet asukkaat lukivat kasseistamme nimen Kirvu ja olisivat ohjanneet meidät kirkonkylälle. Vähän aikaa olimme pihapiirissä, jossa vanhasta rakennuksesta oli jäljellä hirsiläjä. Lahoksi mennyt pihakoivu oli täytynyt kaataa.”

Seuraavalla kerralla isäntäperhe tarjosi jo ruokaakin. Sergeistä ja Tatjanasta tuli Urhon ja Urhon sukulaisten hyviä ystäviä.

Anna-Liisa ei kirjoituksessaan kertonut ihan kaikkea ensimmäisestä Inkilän-matkasta. Urho kertoo enemmän ja saa sen tuntumaan oikealta seikkailulta:

”Ensimmäinen salamatka toi sakkoa 200 markkaa ja putkayön Viipurissa. Partioauto vei meidät ensin varuskuntaan. Kun astuimme autosta ulos, valonheittäjät syttyivät palamaan. Aseistetut vartiomiehet saivat sieltä luvan viedä meidät Antrean kautta Viipuriin, missä meidän piti kuitata kuulus-telupöytäkirja, mistä olimme tulleet ja missä olimme käyneet jne.”

Tämän jälkeen vastaanotto on vain parantunut. Jo seuraavana vuonna Urho ja Anna-Liisa kävivät uudelleen Inkilässä, jossa kotitalon kivijalalle oli rakennettu talo valmiista elementeistä.

Talon nykyinen isäntä Sergei on syntynyt Urhon syntymäkodin vieressä vuonna 1952 ja emäntä Tatjana Kirvun Leinjärvellä 1956. Molemmat ovat siis syntyperäisiä nykykirvulaisia. Sergei on monitaitoinen remonttimies, joka työvuosinaan huolsi niin varuskunnan tankit kuin tielaitoksen traktorit. Tatjana oli metsäinsinöörinä metsäsovhoosissa, mittasi ja leimasi puut.

Sergei ja Tatjana tuntevat myös Kirvun kala-vedet pienimpiä lampia ja puroja myöten. Sergei esittelikin vieraille viime toukokuussa kalastusvälineensä ja kalamatkoilla käytännöllisen Lada Nivansa.

Sergein ja Tatjanan vieraana oli Urhon vierailun aikaan myös heidän tyttärentyttärensä Darja, jonka oma koti on Svetogorskissa, Ensossa.

Urhon puoliso Eila, joka oli kotoisin Kiikasta, kävi hänkin muutamia kertoja Inkilässä, jossa Eilaa ja Urhoa osattiin kesäisin odottaa. Mutta kun Eila alkoi väsyä, Urho teki kotiseutumatkoja yksinkin.

Lähestyvän 90-vuotispäivänsä merkeissä Urho teki tämän vuoden kotiseutumatkansa talkoolaisbussissa ja Natasha-opettajan yksityisautossa.

”Kirvussa 90-vuotias mies on harvinaisuus”, toteaa Urho. Tähän vaikuttavat elämäntavat ja elintasoerotkin.” Kun nykykirvulaiset kysyvät Urholta, paljonko hän saa Suomessa eläkettä, ei hän tohdi sitä kertoa.

Kulttuurierot on tapaamisissa otettu hienotunteisesti huomioon.

Kun isäntäväki huomasi, ettei vodka maistu kaikille suomalaisille, he toivat ruokajuomaksi viiniä. Ja kun suomalaiset hoksasivat, että venäläiset saattavat loukkaantua, jos ei ota, niin naisetkin ottivat vähän.

Nauttiessamme Tatjanan valmistamasta ateriarista Sergein rakentamassa huvimajassa, kehui Urho etenkin perunoita: ”Kyllä omassa maassa kasvaneet perunat maistuvat hyviltä!”

Heikki Jääskeläinen

OSA 1

Laurila Tepo tarina Kirvu murteel

Elettii vuotta 1938 Kirvus Laurilas. Isä ol lähtent aamul polkupyöräl Kirvu kirkol asjoi hoitamaa ja sama tie kaupaskii, ehkä sikurii tai sokurii ja täherahal rinkeli ostamas. Ko hää sit iltapäiväl tul takasii, ni myö lapset siint pihalt juostii isä luo ja uotettii tietyst jotakii tuliaisiks.

Siin pyöra tarakal ol pahvlaatikko ja sielt alko kuuluu kummaa rapinaa. "Arvaappas, mitä siel on," isä kysy. "Possu", mie innossain arvuuttelin. Nii ol nimittäi aikasemmi käynt! Mut isän ja sisarten naururemakast mie arvasi, jot minnuu ol narrattu pahapäiväsest. En mie kuitekaa kerent kaua siint murehtii, ko laatikost löytykii rapina aiheuttant sulone koirapentu ja se alko siin pihanurmikol lyllertämmää ja nuuskimaa.

Pithä sil korapennul het nim antaa. Aikasempii koirii nimmii ol kuulemma olt Vikke, pystykorva, ja Hippe ajokoiria. Miu ensimmäine ääntämä sana ol olt just tuo Hippe. Monelaisii nimmii tul ehotuksiks uuvet tulokkaal ja loppui lopuks se koirapentu sai nimeksee Telu. Mut, eihä siint mänt pitkää aikaa, ko koko pere huutel ja maanittel sitä Teppo-nimel.

Liekkö Telu-nim muistuttant lelluu! Joka tapaukses se ei tuntunt kelpaava kellekää, ja meijä koira ol täst lähtii TEPPÖ.

Teppo ol terhakka ja oppivaine. Kuitekii sil olliit hyvät pöytätavat. Se saatto käyvä tassul ruokapöyväst istuja polvee hipasemas merkiks, ettei sen ruokakuppii unohettais tyhjäksi. Ko ruokailijat olliit saaneet lautaset tyhjiks, tul Tepo vuoro saaha oma annos kuppiisa. Jos enne lautase lattialpanemista pyys Teppoo sanomaa "kova sana", ni tulha sielt vaimee "hau". Mut jos sil sano, jottei tuo viel riitä, ett sano viel kovemp sana, ni kova HAU sielt het kajaht.

Kuva: Marianne Kokko

Terävähampaine Teppo

Muutekii Teppo ol meijä mielest älykäs ja nokkela oppimaa asioit. Nuorel koiral o kuitekii omiikii, välil rajjui leikkii. Tää tapahtu ensimmäisen syksyn enlumie tultua Laurila kartanol. Miu kummität Siiri, hää ol ammatiltaa ompelija, ol ommelt miul oikia sarkapompa, mikä olkii oikia asu tuonne lumisel pihal. Teppo ol tietyst miu kanssai ja ei aikaakaa, ko myö alettii vehata siel lumises puutarhas oikei kunnol. Teppo hyppi vähä pääst minnuu vaste ja sai kynsillä ja hampaillaa miu uuve pompa kauttaaltaa pienil palkeekielil. Ei kummität eikä äit antaneet Tuomol kiitoksii, ko mie vähä aja pääst uskalsi männä tuppaa. Ei tult selkäsäunaa sillo, ei muute myöhemmikkää!

Teppo ol kyl pystykorva, mut ei puhasrotune, vaa siint löyty selväst saksapaimenkoira piirteit, ainakii se tuntu oleva aika älykäs. Jotakii sen älykyyvest kertoo sekkii, ett jos silt kysyttii, "männääk huomen oravametsäl," ni siint paikast se säntäs tuvast mäntävää kammarii ja pomppas seinä vieres olleel hetekal ja nous takajaloillee ja rupes nuuhkimaa siin seinäl naulas roikkuvaa kakspiippusta ja -hanasta haulikkoo. Sen jälkee se tul tyytyväisen takasii tuppaa ja käi makkaamaa kysyjä jalkoi vieree.

Johomukasestha siint aamul jatkettii ja haulikko haettii kammarist. Pithä sitä Teppoo vähä viritellä enne tuvast uloslähtöö sanomal, et "niistähä nennäis, eihä noi likasel nenäl mittää oravii lövyv." Siin samas Teppo voimakkaast ravist päätää ja selvä kunno tuhaus sielt nenäst kuulu.

Jos samal viisii ko ruokailukuviois sano, jot "eihä tuo kelpaa, niistä parempi," ni kyl se paremp ja kuuluvamp nenä tuhautus sielt irtos.

Teppo ol enne muuta hyvä oravakoira ja ensimmäise orava mie ammui Tepo haukust Hauka-vuore rinteel kasvane kuuse latvast, ko mie oli Topi-settäi kans syksyl 1942 yheksävuotisen pääst miu ensimmäisel oravametsästysretkellei. Pienoiskivär ol sillo se miu assei ja hyvihä mie jaksoi sitä kantaa. Myöhemmihä mie kiinnostui linnuist ja oravii metsästämine jäi tykkänää miu tekemisist. Eikhä miustkii lienöö tult ns. luontoihmine!

Teppo tasoittuu

Teppo-koiramme oppi uusii temppuloi, tul rauhallisemmaks ja viisaammaks. Maailma meno alko kummikii näyttää muuta ko rauhaa viisautta. Alko nimittäi tuo talvsota joulu-marraskuu vaiheis vuon 1939. Ei kukkaa totisest tient, mitä tulema pittää. Meillekii Laurilaa ilmesty kaks nuorehkoo naista muutama lehmä kans Muolaast sottaa pakkoo. Pari päivä pääst hyö läksiit lehminee etteepäi, tiijä mihi. Ei myö kirvulaisetkaa saatu olla kotmaisemis kovi kauaa, ko meijäkii vuoro tul lähtee evakkotaipaleel.

Muistan ko eilise päivä, ko mie siin evakkoree kuormapääl pani lähtötuskissai lauluks: "Mun isäin oli sotamies...". En tiijä, mitä miu äiti, nuorin siskoi ja Topi-setä lie aatelleet siin kuormapääl miu laulustai, mut ne isot lumhiutaleet taivaalt alasleijillessaa varmast ymmärsiit!

Reel siint ajettii Sairala asemal, mist meijät lastattii härkävaunu. Topi-setä läks takasii Ovaska kyllää, Laurilaa. Kaik kotelläimet ja Teppokii sekä kotirtaimisto jäivät sinne kottii. Härkävaunukii läks Sairala asemalt joskus yöpimmeyves koht tuntemattomii maisemii. Kamina lämmitti meit siin kylmäs kyyvis. Ko miul tul jano, eihä meil olt vettä, ja sitä pit sulattaa lumest mukis kamina pääl. Tippa siint sanamukasest kielel vaa heru.

Kuva: Elonet

Uusia kyliä, uusia ystäviä

Junamatka pääty Siuroo, mis meijät siirrettii paikallise kirko sisätilloihi leppäämää. Sielt meijät tultii linja-atol hakemaa ja vietii Viljakkallaa jonku alakoulu tilloihii, mist meitä tultii viel saman iltan hakemaa Alase issoo, komiaa maalaistalloo. Alasel meitä karjalaisii koheltii oikei hyvi, emäntä ol ystävälline ja Antti-pojast tul miul oikei hyvä kaver. Antiltha mie liene saant lintuharrastuksee ens virikkee, ko hää näytti miul tervaleppää laittamaasa ja samast tervalepäst tekemääsä siihe paikkaa täysi sullautuvvaa tintil tarkoitettuu pönttöo.

Noit linnupönttöi o tult sittemmi usjoit tehtyy! Meijä poika Jarkko kerto, ett hääkii o tehnt ainakii 80 pönttöo! Tää ol tätä "Mijoona, miljoona, miljoona pönttöä" aikaa, jota elettii joku aika sitte!

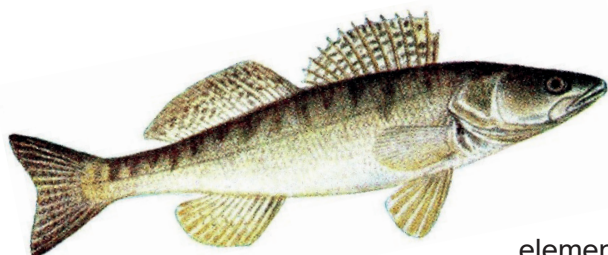
Kirvust tullii isä ja Topi lopult sinne Viljakkallaa, mut ilma mikäälaisii kotelläimii, ja ilma Teppoo. Topi ol yrittänt lopettaa se siin meijä tuva lattial kuonost toisel käel pitämäl ja toisel pistoolil tähtäämäl, mut liipasime raksaus lie aiheuttant, ett Teppo sai nykästyks kuonoosa irt ja se säntäs tuva panko al, mihi Topi viel ol laukast pistoolisa kaks kertaa. Verta vuotavan Teppo ryntäs tuva ovvee vaste ja pääs ulos. Pihal ol jo ilmestynt sotilaita kivärit käsii ja hyökii yrittiit ampuu naapurtalloo koht tietä juoksevää, vertavuotavaa Teppoo. Tuo tapahtuma jälkee meil ei olt ennää meijä Teppo-koiraa.

Tuhkarokkoo ja kuhhii

Siel Alasel olo jatku tuota uutta evakonelämää opetelles. Pääsiäise jälkee isk kyllää tuhkarokko ja kaik meijä nelä sisaruksist sen sai, mie viimisen. Pari viikkoo myöhemmi kaik miu siskoist

pääsiit pois. Mie jäi vähä orpon poikan patviintummaa siint tauvist. Vähä ilahutti yhten aamun, ko tohtor tul siihe sängy luo ja kysäs leikkisäst: ”Mitäs se possu tääl pahnois röhnöttää?” Miust tuo ol oikee hauska tuoho saumaa. Miul tul varmastkii samas yhteyves tuo aikasemp possuarvaus Tepost mielee. Miul ei ennää olt Teppoo, ei ees valokuvvaa! Juhannukse tienois mie lopult pääsi sauna ja isä ja äiti välis kumpyöräkiessesis kauniin kesäpäivän Hämmeekyrö Kierikkallaa Ollila talloo.

Ollilasskii meitä koheltii ystävällisest ja kaiki puoli hyvi. Isä ja Topi-setä pääsiit kokkeilemmaa Niukkase uko kutomii verkkoii ja ryssii Mahnala vesist. Kuhasaaliit olliit nii mahtavii, et kylä ukot ei olleet millokaa aikasemmi sellasii saaliita nähneet. Vennee pohjal näytti ollee nii paljo, ettei kukkaa oikei tahtont uskoo silmiää. Topi-setä ol Ollilas vietety talve oikei elementissää, ko hää sai kokkeilla tekemillää pilkeil Mahnala-selä kalasaaliita. Mahtavii ne olliit. Mut ei miustkaa hullummalt tuntunt, ko sai lasketella suksil niitä Mahnala seläl viettävii rinteitä Frans Emil Sillanpää talo lähiettäisyvelt.

Kuva: Wikisanakirja

Ei siel Hämeenkyrössäkkää olo jäant kovi pitkäks. Karjalast lähteneihe evakkoje asiat pyrittii saamaa valtiolla toimest mahollisimma nopiast ees jonkiimoisee kuntoo. Myökii, Laurilaiset, saatii ilmoitus, et meijä sijoituspaikka o Hyvinkää, jost myö saatii nii sanottu pika-asutustila. Sen nim ol Metsä-Jurva, pinta-alaltaa jotakii 52 hehtaarii, ja pelkkää messämaata, ei aariikaa peltoo. Se ol Hyvinkääkylä Ruhka-nimise talo rajanaapurin oleva paikka.

Kevvääll 1941, kouluje lukukauve päätyttyy myö sit päästii lähtemää Ollilast koht Hyvinkäättä. Aave ol sen ainoo Kirvust mukkaasaavu meijä hevose nim, ja sen hevose kyyvis myö ajeltii sässynöinemme lähimmäl rautatieasemal, mist myö sit tavaravaunus matkattii Hyvinkääl, Hango tavaralaituril. Siint sitä lähettii köröttelemää Hyvinkääkylä suuntaa tavvailtii ouvolt tuntuvi tieviittoii, kute Hyvinge Cementgjuteri. Hiekkatietä mäntii Helsinki-Hämeenlinna tietä Jalava nimise maalaistalo kohal, mist meijä pit kääntyy vasemmal. Noi viis kilometrii ajettii kapenevva hiekkatietä ja tulha se Ruhka talo sielt loppuje lopuks vastaa. Mut enne ko myö peril oltii, pit miu hypätä karrikyivist porttii tai veräjää avvaamaa 11, YKSTOIST, kertaa. Sellane se ”Laurila Tomi” ensimmäine tulo Hyvinkääl ol.

Meijä kesä tääl Hyvinkääl suju oikei mukavast, kesä ol lämmi ja aurinkoine. Mikäpä siin ol uimaa opetelles Vantaas Ruhka talo kohal. Miul ol talost takkaa Erkki, samaikäne poikakaveri ja Maija, häne vähä nuoremp sisko sekä lisäks viel Hyvinkää kauppalast Heikki Johansson nimine kaver, joihe kans kesä män oikei nopiast. Meil ol oikei rattosaa kaikelaisine temppuinee ja pulikoimista Vantaas päivät pitkät. Meijä koko perreel ol oikia piknic siin Ruhka pihanurmikol juhannuspäivän. - Mitähä sillo mahto olla herkkupöyväsi siin nurmikol, en jaksa muistaa, mut sovajälkeistä pula-aikaaha sitä vietettii. - Tuost tapahtumast meil o tallel viel pari valokuvvaakii.

Takasii kottii!

Ihmeitä tapahtuu maailmas ja niipä tuollokii tääl Suomess. Rupes kuuluma sellasii uutisii, jot se menetetty Karjala saatetaa saaha takasii. Toeksha se uutine sit pia muuttukii. Elokuu loppupuolel myö päästii lähtemää takasii Kirvuu, kottii, Laurilaa. Tuo kaik ol ko unta vaa., ei sitä mitekää voint käsittää. Miukii ajatukset pyöriit nii taas siel kot-Laurila maisemis, etten mie siint junamatkast muista mittää yksityiskohtasempaa. Sen tiijä, et isä ol käynt enne lähtöö Hyvinkäält Hämmeekyröst Ollilast ja Linnainmaa kartanost ostamas lehmii, kannoi ja yhe kuko. Pithä meil olla tietyst jotakii elämise varal siel Kirvus.

Hiljane ol kylätie, ko Laurilaa tultii, eikä sisälkää oikei kotoiselt tuntunt. Ovvii ol vaiheltu kummallisest talos, ja jotkut ovist ol nahkasaranoil kiinnitetty ja vaikutti, ettei ne olleet ees

aluperi olleetkaa Laurila ovvii. - Mut kot ol sentää sama ko se ol olt aikasemmikii. Päivä päivält kova siivoomise jälkee tuns olevaasa jällee oikees, omas kois

Arkiset askareet ne alkoit Laurilas. Syksy ol jo ehtint pitkäl, eikä lehmil eikä hevosel olt heinii tehty talveks. Sen takia ol kiire alottaa heinähommat mahdollisimma pia. Navettarakennukse vieres kasvo pellos kulottunutta heinää, jota Topi-setä ja issäin alkoit hevospari vetämä niittokonnee kans kaatamaa.

Siel hää oottel – Teppo

Muutama ajokierrokse jälkee niitto ol siirtynyt jo pello-oja reunaan ja Topi-setä vilkas sinne oja suuntaa ja eik sielt ojust kulottunnee heinäkorsii seast noust koira pää. Se käänty puolelt toisell korviaa höristelle ja ko Topi-setä kysäs, ett Teppok se siel o, nii että arvaa, mil vauhil se koira säntäs sielt ojust ylös ja sen riemul ei tutunt rajjoi löytyvä. Se juoks vuoro perrää isä ja Topi luo yritti tos innol työntää päänsä heijä kainaloo. Ajatella, ett se tuns meijät ja tul vuoro perrää meijä jokkaise luokse nuuhkimaa meitä iloisin ilmein. Ruokapöyvässäkkii, meijä siin istuisse käyttäyty samal viisii. Ei sen käyttäytymises olt mittää sellast, et ois tult mieleeet sil ois jäänt jotakii hampaakoloo niist tapahtumist ko meijä pit yrittää lopettaa sen elämä talvsova takkee. Ei mittää sinnepäikää. "Taitaa ihmisel olla viel paljo opittavvaa!"

Kuva: Kansalliskirjasto

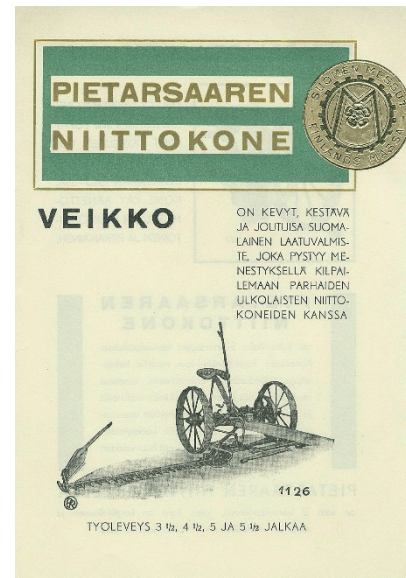
Sen verra Tepo käyttäytymises kyl huomias muuttunee, et se ei ennää tahtont millää jäähä yksiksee kottii, ain se tahto päästä jonkuu perheemme jäsene seuraks. Yhtä asiaa Teppo ei sietänt, se ei antant ottaa kuonost kii. Liekö se muistant Topi-settäi viimeise ottee talvsova lähtövaihees, ko hää yritti lopettaaa sen siin Laurila tuva lattial? Tepo kuono pääl ol jäänt selvä ampumajälk, melko syvä kuoppa. Sitä sai kyl kevyest koskettaa sormepääl, eikä se siint olt moksiskaa. Oikeepuoleises pakaras naha al tuntu joku kova paukama, ehkä Topi-setä assee tai niie pihal kiväril ampuneie sotilai luot.

Koinvarjelija, vangivartija

Kummallissii asioit tapahtu siin aja männes etteepäi. Ko kyläl kerrottii meijä Tepo löytynee, ni myö saatii kuulla miu kummilt Aatila Saimalt, Saima Ovaskalta, et ko hää lottan ol käynt meil Laurilas kassomas, ett olliitko paikat takasiitulokunnos, ni siin pihal aita rappusil ol olt nii ärhäkkä koira, et miu kummii joutu perräytymää pihal menost.

Toine meitä ihmetyttänt asja ol toisellaine. Töitä ol tavattoma paljo siin syksy lähetes ja vilja valmistues. Kirvus ol siihe aikaa paljo venäläisii sotavankei ja niitä käytettii apun maatilol viljakorjuuhommis. Niinpä meijäkii pihal ilmesty yhten aamupäivän kymmekunta mantteleihi pukkeutuneita vankei, jotka läksiit viljakorjuuhommii pello. Ko tul ruoka-aika, ni näil vangeil ol laitettu siihe pihanurmel ruokailu, tuppaa ei mahtunt meijä iso kotiväe lisäks enempää. Ympyrämuotoo ol pantu penkit siihe nurmikol ja iso pata ol siin keskel ja kaik ruokatarpeet, samat ko meil siel tuvas. Ko mie oli syönt sapuskai, mie mäni ulos rappusil ja kasseli siint vankie ruokailuu, Teppo pyöri siin vankie ympäril ja seuras tarkast heijä tekemisiä. Sitt se ihmeelline asia tapahtu, en vieläkkä ymmärrä, mitä varte, mut ilma mittää usutusta, kehotusta tai komentoa, Teppo tarras yhe vangil manttelihelmast hampaillaa kii, ko tää nous siint penkilt perunaa kurkottammaa sielt suurest paast. Teppo hellitti oteesa het, ko se peruna nappaaja istu penkil paikoillee. Muute ruokailu suju rauhallisest loppuu saakka ja työt jatkuut pelloil. Ei myö toruttu Teppoo tuost tempust eikä vangit mitekää reagoineet tapahtummaa.

Syksy eten hyvää vauhtii ja koitti seipäil kuivunee vilja korjuu- ja puintiaika. Sillo meil alko selvitä se, mite Teppo ol selvint Laurila maisemis yl puoletoist vuuve aja. Ko myö oltii korjaamas

seipäilt kuivunutta viljaa ni Teppo hääri valppaana siin seipää ympäril ja ol heti valmis syöksymää viimise viljaleppee irrottua alatapilt siihe seipää juurell maata voimakkaast haistelemaa ja varmistammaa, ettei ykskää maholline myyrä pääst karkuu. Ja makupala löyvyttyy se ol siin samas jo Tepo vassas. Sil viisii Teppo hoitel oma sapuskaasa. Jos siin seippää juurel ei olt myyrää, ni kyl se Teppo pit huole, ettei siel syvemmälkää myyrii olt helppo olla, ko se vikkelil tassuil ol nopiast kaivant ne esil ja pureskelt ja nielt nii ko sill tapan ol.

Koulutielle, kästöihe parrii

Syyskuu alus mie aloti Huopatehtaa kansakoulus Kerttu Pohjalaise oppilaan alakoulu ensimmäise luoka. Se ol nii sanottu supistettu koulu. Eli meit ol siel ala- ja yläkouluoppilait samas luokas, siis varsi sekalaine seurakunta. Mut kyl kai myö siel jotakii opittiikii, vaik siel ol varsi tiivis tunnelma. Täst kertonee sekkii, et mie sai kipinä puutöihi kästyötunneil, joit käi koulul pitämäs joku asiaa ossaava Maamäen kyläst. Pithä niitä nikkaritaitoi kotonkii ruveta opettelemaa ja siihehä tul hyvä mahollisuus, ko mie löysi neljätuuma lautoi meijä kujast.

Miul juolaht mielee, et pien mahakelkka ois sopiva kapine, ko talvkii ol tulos. No puukkosahal ne lauvat ol äkkii sopivin pätkin ja vasaral ja kattonauloil kassaa naputeltu. Tietyst kelka jalakset pit pyöristää etupäästä, jottei kelkka ois töksähelt mäkkee laskies tai sitä veettäis. Löytyhä sielt kujast pari pintelipätkää ja niist mie sai kelka jalaksii hyvät luistavat liukupinnat. Ja löyty siint kuja tolpa naulast pyykkinaruvahvuista paperinarruu kunno kieppi. Siint mie katkasi sopiva pätkä kelka vetonaruks. Tyytyväisyyst hykerelle mie siin kasseli luomustai ja kyl juttu tuntu onnistunnee oikei mainiost. Sinne kuja seinustaa vaste pystyasentoo mie nosti tuon aikasaannoksei uottelemaa talve tulloo.

Tuomo Ovaska

Tarina jatkuu Inkilän Joulu 2019 -lehdessä

Kuva: Kansalliskirjasto

SYNTYNEITÄ

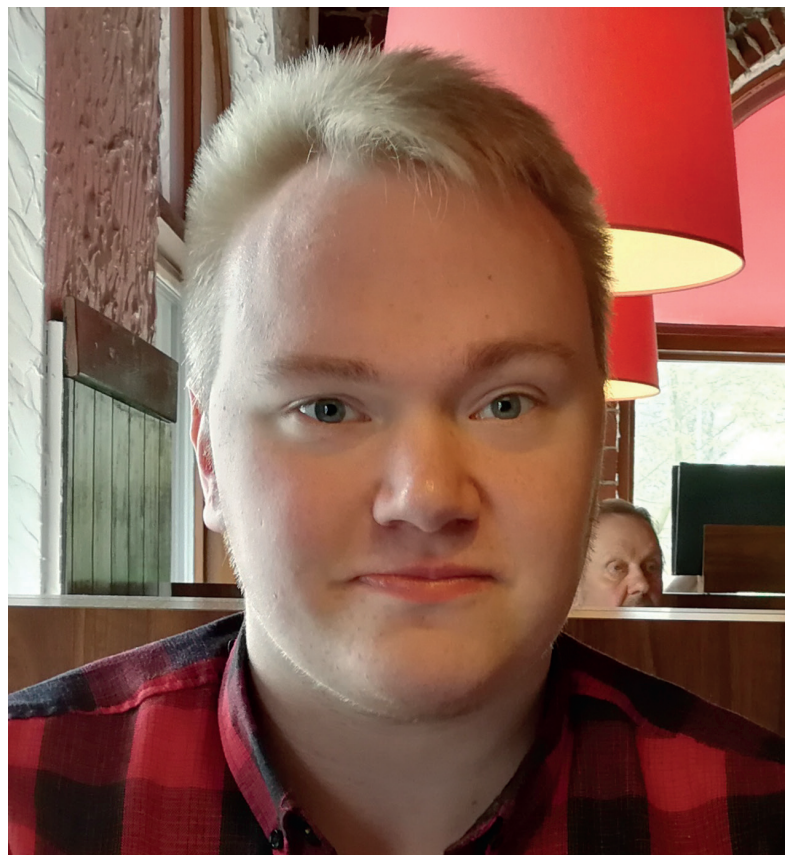
Kuisman sukuun:

Inkiläläisten Lauri ja Rauha Kuisman tyttären pojalle Harri-Pekalle ja puolisolleen Sallalle syntyi 8.3.2019 poika. Lapsi sai 11.5.2019 kasteessa nimen Aukusti Sigurd Aho.

Pienokaisella on jo hyvät herrasmiehen varusteet, Aalloppi-koru ja Inkilä-somisteiset villasukat. Kuva: Harri-Pekka Aho

AMMATTIIN VALMISTUNEITA

Eemeli Sipiläinen on valmistunut ICT-asentajaksi. Karjalassa Eemelin sukujuuret ovat vahvasti Kirvun Sairalassa ja Hakolahdessa sekä Viipurin maalaiskunnassa. Kotosuomen puolella juuret ovat Kärkölässä.

YLIOPPILAAT

Suvi Tuominen Uudestakaupungista
sai valkolakin 1.6.2019.

Suvin isovanhemmat ovat Alpo ja Heli
Inkinen, joiden juuret ovat Inkilässä ja
Läylölässä.

ONNITTELUT!

Urho Kuisma 90 vuotta 6.7.2019.
Lämpimät Onnitelut!

Palkittu Helena Alsio

Isoäitini Helena Alsio oli kutsuttu Säätytalolle vuoden 1994 äitienpäivänä yhtenä palkituista äideistä. Helena keskustelee kuvassa tasavallan presidentti Martti Ahtisaaren kanssa ja hän istuu Ahtisaaren oikealla puolella. Helena tarvitsi saattajat tilaisuuteen. Saattajina toimivat Helenan nuorin poika Soini Alsio ja Soinin puoliso Aira Alsio. Saattajille oli katettu kahvipöytä toiseen saliin.

Terveisin
Tuula Kauppi
Helena Alsion tyttären Ainin tytär

Kirvun pitäjässä syntyneiden asuinkunta sukupuolen mukaan 31.12.2018

	Sukupuolet				Sukupuolet		
	yhteensä	Miehet	Naiset		yhteensä	Miehet	Naiset
Kaikki yhteensä	947	375	572				
Asikkala	7	3	4	Kolari	1	0	1
Askola	1	1	0	Kontiolahti	2	1	1
Enontekiö	1	0	1	Kotka	8	3	5
Espoo	25	10	15	Kouvola	13	7	6
Forssa	2	1	1	Kuhmoinen	2	2	0
Hamina	6	2	4	Kuopio	6	2	4
Hankasalmi	2	1	1	Kurikka	2	2	0
Hattula	2	2	0	Kärkölä	28	16	12
Hausjärvi	9	4	5	Lahti	101	36	65
Heinola	10	2	8	Lapinjärvi	2	1	1
Helsinki	83	32	51	Lappeenranta	12	4	8
Hirvensalmi	1	1	0	Laukaa	4	1	3
Hollola	23	8	15	Lempäälä	2	1	1
Humppila	1	1	0	Lohja	4	0	4
Hyvinkää	48	16	32	Loppi	3	1	2
Hämeenkyrö	2	0	2	Loviisa	4	3	1
Hämeenlinna	16	7	9	Luumäki	1	1	0
Iisalmi	3	1	2	Miehikkälä	2	1	1
Iitti	2	0	2	Mikkeli	5	4	1
Ikaalinen	2	0	2	Mustasaari	1	0	1
Imatra	25	5	20	Myrskylä	4	1	3
Inkoo	1	0	1	Mäntsälä	53	23	30
Janakkala	4	0	4	Mänttä-Vilpp	4	2	2
Joensuu	4	3	1	Mäntyharju	2	1	1
Jokioinen	1	0	1	Naantali	1	0	1
Joroinen	2	1	1	Nokia	2	1	1
Jyväskylä	9	3	6	Nurmes	1	0	1
Järvenpää	11	6	5	Nurmijärvi	8	5	3
Kaarina	1	1	0	Orimattila	132	59	73
Kangasala	3	2	1	Orivesi	1	0	1
Kankaanpää	4	1	3	Oulu	1	1	0
Karjajoki	1	0	1	Padasjoki	1	0	1
Karkkila	1	0	1	Paimio	1	0	1
Kauniainen	3	0	3	Parainen	2	1	1
Keminmaa	1	1	0	Parkano	1	1	0
Kemiönsaari	1	0	1	Pello	1	1	0
Kempele	2	1	1	Pirkkala	3	0	3
Kerava	7	2	5	Pori	8	2	6
Keuruu	1	0	1	Pornainen	1	1	0
Kihniö	3	2	1	Porvoo	10	4	6
Kirkkonummi	3	0	3	Pukkila	8	4	4
Kitee	1	0	1	Puumala	1	1	0
Kittilä	1	1	0	Pälkäne	1	0	1
Kokemäki	1	0	1	Rauma	3	0	3
Kokkola	2	1	1	Rautalampi	1	0	1

	Sukupuolet				Sukupuolet		
	yhteensä	Miehet	Naiset		yhteensä	Miehet	Naiset
Rautjärvi	2	0	2	Sysmä	1	0	1
Riihimäki	10	7	3	Säkylä	1	0	1
Rovaniemi	1	0	1	Tammela	2	1	1
Ruokolahti	4	1	3	Tampere	32	9	23
Ruovesi	3	0	3	Tohmajärvi	1	0	1
Salo	3	1	2	Turku	13	8	5
Sastamala	6	2	4	Tuusula	14	6	8
Sauvo	1	0	1	Uusikaarlepy	1	1	0
Savitaipale	1	0	1	Vaasa	3	2	1
Savonlinna	5	2	3	Valkeakoski	3	1	2
Seinäjoki	3	1	2	Valtimo	1	0	1
Siilinjärvi	1	0	1	Vantaa	24	8	16
Sipoo	1	1	0	Varkaus	1	0	1
Somero	1	0	1	Vihti	7	4	3
Sulkava	1	1	0	Ylöjärvi	5	3	2
Suonenjoki	1	0	1	Ähtäri	1	0	1

Kirvun kihut

Kirvu-juhlat 2019

pidetään lauantaina 7.9.2019 Kuivannolla

Teemana on

80 vuotta ensimmäisestä evakkoon lähdöstä

Kello 12.00 juhlahartaus

ja

kunniakäynti muistomerkeillä Kuivannon kirkossa
(Koskustentie 1346)

Ruokailu Kuivannon Maamiesseuran talolla (Koskustentie 1422)

klo 12.30 alkaen

Kirvulaisen huopatossun tarkkuusheiton MM-kisat

Kello 14.00 ohjelmallinen juhla

Lopuksi nurkkatanssit Kirvun pelimannien tyyliin

Millaisessa asussa perheesi lähti evakkoon?

Mikä oli muotia syksyllä 1939?

Lottapuku ja sarkavaatteet?

Tule sellaisena tai tämän päivän tyyliin.

Lämpimästi tervetuloo!

Kirvun Pitäjäseura

Liput 25 euroa

Kuvat: oyk.fi ja allevents.in

Isä haki kättilön kotiimme

Jo Karjalankunnailla lehti puusuvella vuonna 1938 Kirvun Sairalassa. Perheeseemme odotettiin malttamattomana uuden tulokkaan syntymää. Vanhemmat lapset oli viety tieltä pois Inkilän mummolaan. Isä haki tutun kättilön kotiimme tapahtuman hoitajaksi. Lempi ja Eino Ovaskan nuorimmainen syntyi hetekalle toukokuun viimeisenä päivänä. Kasteessa hän sai nimekseen Reijo Heikki kumminsä Heikki Kääriäisen mukaan.

Heikki Ovaska Espoon Poliisiopiston rikostutkinnan jatkokursseilla vuonna 1980.

Vanhemmat olivat toivoneet jo avioliittonsa solmimisen aikaan suurperhettä. Äiti oli toivonut, että ensimmäinen lapsi saisi olla poika ja seuraavaksi tyttö. Isälle oli selviö:

-Olkoot loput lapset kaik poikii.

Heille siunaantui ajan myötä neljä poikaa ja yksi tyttö.

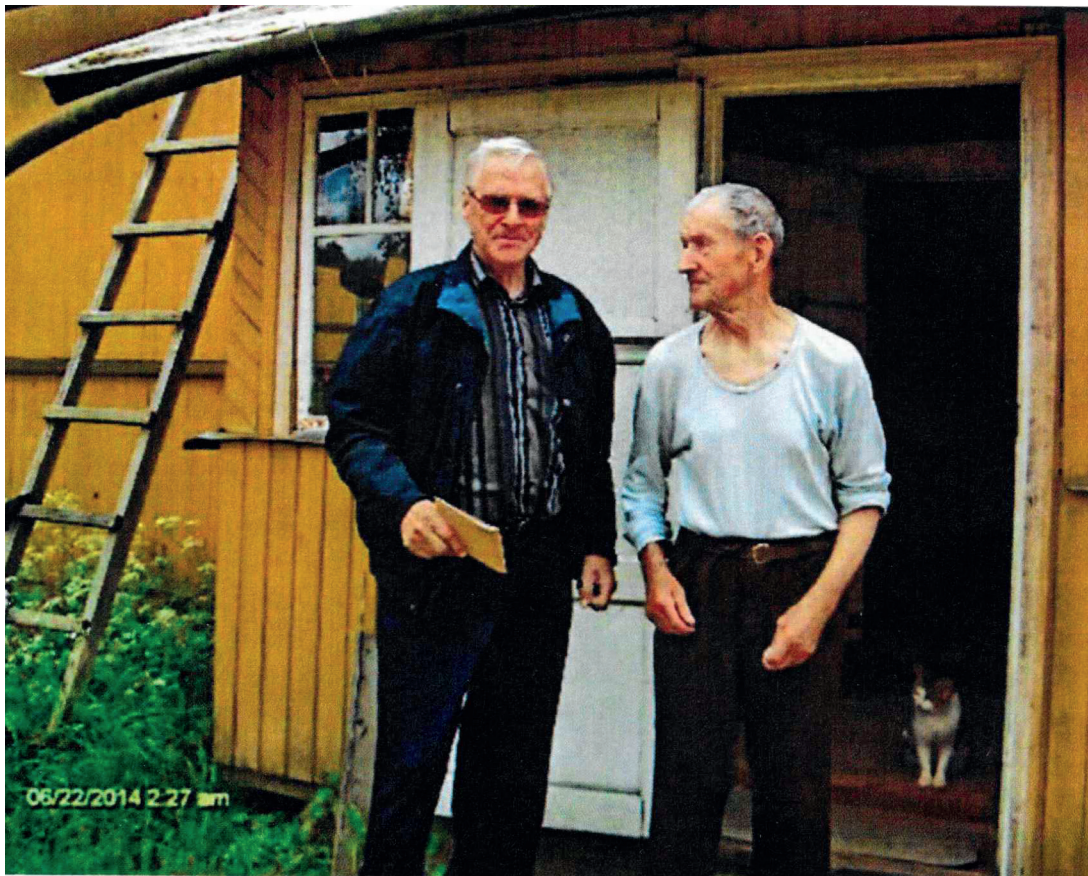
Elämänmenoä Talvisodan aikana

Yhteinen sirpalesuoja valmistui naapurin puolelle. Sinne äiti sylissään riepotti Heikki-vauvansa toisten joukkoon. Eräänä päivänä vihollisen lentokone putosi lähistöllä olevan Torajärven jäälle. Tapahtumasta syntyneen äänen kantautuessa, isompi veli uskaltautui maan päälle tarkastamaan tilannetta. Palattuaan takaisin hän tiedotti:

-Nyt ei oo mittää hättää, ko meijä isä hiipii kaivo ympäril pyssy kääs.

Aseet vaikenivat Karjalassa vuonna 1944

Karjalan heimo joutui toistamiseen lähtemään kohti tuntematonta. Äiti

Heikki Ovaska syntymäkotinsa rapulla Sairalassa vuonna 2014. Kuvassa oikealla talon nykyinen isäntä.

matkusti viisine lapsineen härkävaunussa. Perhe koki suurimman pelkotilansa evakojunan pommituksen uhan alla. Isän vapauduttua sotapoliisin tehtävistä Kirvussa, hän tuli perheensä luokse Honkajoelle. Perhe pääsi uuteen elämisen alkuun paikallisen väestön joukkoon.

Reijo Heikistä kasvoi pitkä ja komea mies. Hän eli elämänsä merimiehenä, poliisimiehenä ja aviomiehenä – ennen kaikkea isänä.

Vanhempi konstaapeli Heikki Ovaska täytti 80 vuotta 31.5.2018 Lahden Villähteellä.

**Näin muisteli Inkeri-sisko
(Inkeri Lahti)**

Toimitus onnittelee nyt jo 81-vuotiasta. Inkerin kirje oli mennyt päätoimittajan vanhaan osoitteeseen eikä ehtinyt Inkilän Jouluuun 2018.

Kanalan kirjontaa neulemuotoon toimitti Ilma

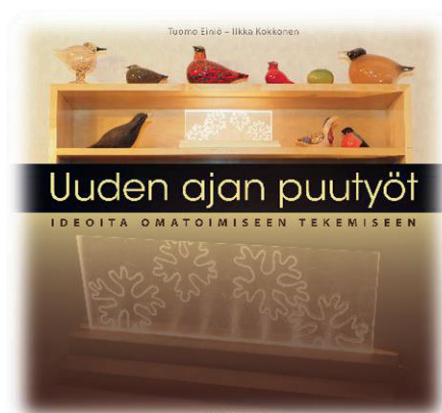
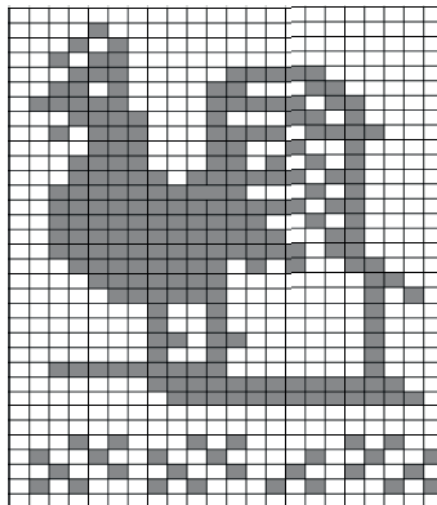
Käsityökilpailu

Kudo, virkkaa, huovuta, nyplää, ompele, maalaa, tee puusta, metallista tms. haluamastasi materiaalista kirvulainen käsityö!

Kirvun Pitäjäseura järjestää käsityökilpailun kaikille käsillä tekemisestä kiinnostuneille kädentaitajille

Kilpailun säännöt

- Tyyli, laji ja materiaali vapaa.
- Valmiissa käsityössä oltava tunnistettavasti Kirvun kirkon kukko, kukon mallia saa vapaasti modifioida.
- Käsityön oltava helposti toimitettavissa arvosteluraadille. Käsitöitä ei palauteta.
- Voittajan valinta on kaksiosainen – kaikki kilpailuun ajoissa lähetetyt työt osallistuvat näyttelyihin elokuussa Inkilä-Sairala-kyläjuhlassa ja syyskuussa Kirvu-juhlassa, joissa juhliiva kirvulainen väki äänestää omaa suosikkiaan. Sen jälkeen pitäjäseuralaisista koostuva raati tekee oman valintansa syyskuun lopussa. Eniten ääniä saanut käsityö voittaa.
- **Osallistu kilpailuun** lähettämällä työsi 1.8. mennessä osoitteella Teija Sipiläinen Koivistonpolku 5 12400 TERVAKOSKI. Postiennakkolähetyksiä ei lunasteta.
- **Palkintona** ihasuttava *Sukupolvien silmukat –kirja* tai vaihtoehtoisesti *Uuden ajan puutyöt*.

*Kuisman suku kokoontuu
sukukokoukseen ja sukujuhlaan
sunnuntaina 11.8.2019
Sastamalaan, Vehmaan tilalle.
os. Tampereentie 212, Sastamala.
Ohjelmassa historiaa koskeva esitys,
sekä sukuun liittyvää uutta tietoa.
Tiedustelut: Pirjo Kuisma, sihteeri
puh. 050 348 4756*

Kuva: Yrttitarha.fi

Lehtimaksut 5 €/kpl ja lahjoitukset voi suorittaa
Inkilä-tilille FI78 1087 3006 1013 47
Käytä viitenumeroa: **2260**

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer		IBAN FI78 1087 3006 1013 47	BIC	
Saaja Mottagare		Inkilän Kylätoimikunta	Inkilän Joulu 5,- Inkilän Juhannus 5,- Lahjoitus	
TILISIIRTO, GIRERING	Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress			
	Allekirjoitus Underskrift	Viitenumero Ref. nr 2260		
Tilitä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag 30.6.2019		Euro €	

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.

Muistojen Inkilä -kirjan uudistettu painos nyt tilattavissa

Kirjan alkuosa on vanha tuttu mustavalkoisin kuvin kuvitettu teos vuodelta 1982. Uudessa osassa on värikuvia Inkilästä ja Inkilän matkalaisista vuosilta 1990-2018, noin.

Lahjaksi merkkipäivänviittäjälle, lapsille ja lastenlapsille, joulupukin konttiin.

Hinta 25 euroa, lisäksi postikulut 9,90 euroa/kirja, 2kpl postikulut 11,90 euroa.

Tilaukset:

teija.sipilainen@elisanet.fi
puhelin 050 5000 477

tai noutamalla

LAHDESTA

Inkeri Keijamaa inkeri.keijamaa@phnet.fi
Paavo Aarnikka paavo.aarnikka@luukku.com

KÄRKÖLÄSTÄ

Raimo Suni raimo.suni@phnet.fi

KUIVANNOLTA

Pentti Tomminen tomminen.pentti@gmail.com

HELSINGISTÄ

Hannele Inkinen hannele.inkinen@kolumbus.fi

RAJAMÄESTÄ

Riitta Hämäläinen riittahannele.hamalainen@gmail.com

Kirvulaisten uusi pääkappale – harmaa lippalakki

Uusi satsi lippalukkeja on saapunut. Tumman punaisen sijaan on värinä nyt harmaa. Lakissa on takana säätönauha.

Lippalakin hinta on 15 euroa; lähetyskulut 9,90 euroa.

Tilaukset: teija.sipilainen@elisanet.fi
puhelin 050 5000 477

Inkilän ja Kirvun tuotteita myynnissä jälleen Karjalaisilla kesäjuhlilla Hämeenlinnassa 15.-16.6. Kirvun Pitäjäseuran myyntipöydästä, Inkilän ja Sairalan kyläpäivällä Järvelässä 24.8. ja Kirvu-juhlilla 7.9. Kuivannolla.

Kirvun Pitäjämuseo

Kirvun Pitäjämuseo on auki kesäsunnuntaisin 2.6.- 11.8. (ei juhannuksena) klo 11-15 osoitteessa Vanha Porvoontie 8, Mäntsälä.

Tervetuloa käymään!

Kirvun Pitäjäseura

Inkilän kylätuotteet

-katso kaikki tuotteet [inkilä.fi](http://inkila.fi)

Inkilä-ikimerkki 10 kpl/20 € 20 kpl/40 €
Inkilä-postikortti 1,50 € kpl

Karjala tanssii CD-levy,
sis. laulun Inkilä kotikylämme Karjalassa ja 17
muuta uutta laulua. **Hinta 20 €/kpl.**

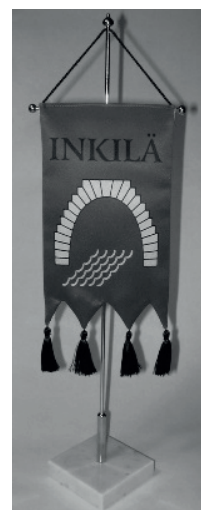
Postimerkkien ja -korttien sekä levyjen tilaukset: I Keijamaa 0400 582952

Uniikkikoru Inkilän aalloppi
55 € + postikulut

Inkilän kyläviiri, korkeus 43 cm. Pöytästandaarin
jalusta on harmaata marmoria, tanko niklattu.
Hinta 33 € + postituskulut.

Korun ja viirin tilaukset Riitta Hämäläinen,
puh. 040 574 1114

KIRVU-tuotteet

Kirvun kyläkartat CD 30 € + postitus
Servetteline 20 € +postitus
Piparimuotti 10 € +postitus

Tilaukset:

Seppo Rautama, Mäntsälä puh. 0500 800 685

Katso tuotteita myös www.kirvu.fi/tuotteet

Kirvun Pitäjäseura myy Kirvun kukko -korviksia
hintaan 15,- (sis. lähetyskulut, ilman lähetyskuluja 12,-)
Läpimitta 1,5 cm, tappimalli 1,3 mm,
teräs 304, suomalaista käsityötä.
Tilaa omasi os. [hannele.inkinen \(at\) kolumbus.fi](mailto:hannele.inkinen@kolumbus.fi) tai
[teija.sipilainen \(at\) elisanet.fi](mailto:teija.sipilainen@elisanet.fi).

*Inkilän kylätoimikunta toivottaa kaikille
aurinkoista ja valoisaa keskikesän juhlaa!*

INKILÄLEHDEN toimitus:

Hannele Inkinen

Linnalahdentie 2 as 2, 00950 HELSINKI puh. 050 581 2434
Email: hannele.inkinen@kolumbus.fi

Minna Hölttä

Tikinmaantie 24, 37630 VALKEAKOSKI puh. 050 589 2321
Email: mholtta@kolumbus.fi

Teija Sipiläinen

Koivistonpolku 5 A, 12400 TERVAKOSKI puh. 050 500 0477
Email: teija.sipilainen@elisanet.fi

Aila Reimi

Tohinojantie 291, 16600 JÄRVELÄ
Email: aila.reimi@gmail.com

Osoitteenmuutokset ja lehtimaksut:

Inkeri Keijamaa: puh. 0400 582 952, email: inkeri.keijamaa@phnet.fi.
Jos maksat jonkun muun lehden kuin omasi, ilmoita viestikentässä lehden saajan nimi.

Inkila.yhdistysavain.fi

www.facebook.com/inkila

**INKILÄN JOULU LEHTEEN 2019 tulevat kirjoitukset ym.
10.11.2019 mennessä Hannelelle.**

ISSN 1235-600X

Grano Oy, Helsinki 2019